

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

*Verkinto de tiu ĉi ukraina poemo estas ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26).*

Arg-955-1924 (2014-01-03 14:01:34)

Tiu ĉi poemo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.

Тарас Григорьевич Шевченко ,
Завещание

tradukita de A. Пустогаров

Увезите в Украину,
когда смерть застанет,
и в степи похороните
меня на кургане.
Чтоб поля широко стлались,
чтобы Днепр и кручи
мог я видеть, мог я слышать
его рев тягучий.

Понесет он с Украины
в синее море
вражью кровь - тогда покину
и поля и горы
и отправлюсь прямо к Богу
и молиться стану.
А до этого мне Бога
видеть рано.

Хороните и вставайте,
цепи разорвите,
злою вражьей кровью
волю освятите.
И тогда в семье раздольной,
семье вольной, новой
помяните и меня вы
незлым тихим словом.

*Traduko de la ukraina poemo "Заповіт" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-02-26) en la Rusan de A. Пустогаров.*

Arg-955-1925 (2014-01-03 14:08:34)

Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en <http://www.stihi.ru/2008/09/30/1408>.